

THẦY BẢO CÁC CON: ĐỪNG LO CHO MẠNG SỐNG!

Chúa Nhật 16-11-2014 **Đức Cha Philippe Guenelay**, Giám Mục giáo phận Quimper (cực Tây nước Pháp), truyền chức phó tế vĩnh viễn cho **Thầy Étienne Cruchant** 55 tuổi. Tân phó tế là một bác sĩ hành nghề từ 24 năm qua, lập gia đình với cô Anne vào năm 1983 và hiện có 5 người con tuổi từ 20 đến 29. Từ khi thành hôn đôi vợ chồng Anne và Étienne tích cực tham gia nhiều sinh hoạt khác

nhau trong Giáo Hội Công Giáo. Đôi bạn thuộc Nhóm chuẩn bị lễ Rửa Tội và bí tích Thêm Sức. Rồi trong vòng 15 năm hai vợ chồng là thành viên của hội đoàn "Các Nhóm Đức Bà". Từ năm 1993 toàn gia đình tham dự các khóa tu nghiệp do Cộng Đoàn Emmanuel tổ chức tại Paray-le-Monial thuộc miền Bourgogne. Xin nhường lời cho Thầy Étienne Cruchant gọi lại chặng đường trải qua trước khi lãnh chức phó tế vĩnh viễn.

Các khóa tu nghiệp đã nhào nặn cuộc sống phu thê và gia đình chúng tôi. Emmanuel có nghĩa là THIÊN CHÚA ở cùng chúng ta. Ngay nơi khóa tu nghiệp đầu tiên tôi đã ngỡ ngàng khám phá ra cách thức gặp gỡ Đức Chúa GIÊSU KITÔ trong các biến cố của cuộc sống thường nhật. Mỗi khóa tu nghiệp cho phép chúng tôi khám ra các khía cạnh khác nhau của Đức Tin. Tôi nghĩ rằng THIÊN CHÚA thật tâm lý khi cống hiến cho chúng ta các tia sáng rải rác theo các tìm kiếm của chúng ta. Các khóa tu nghiệp cũng làm phát triển nơi chúng tôi ý nghĩa đích thật của Thánh Thể, việc chầu Thánh Thể và lời kinh chúc tụng tạ ơn.

Năm 1996, vị Linh Mục phụ trách tác vụ phó tế vĩnh viễn trong toàn giáo phận đề nghị với tôi về tác vụ này. Cùng với hiền thê Anne chúng tôi tham dự năm đầu tiên về phân định ơn gọi phó tế vĩnh viễn. Nhưng rồi chúng tôi quyết định ngưng việc học hỏi để dành trọn thời giờ cho việc giáo dục con cái. Đến năm 2007, lại có 2 người tái đề nghị với chúng tôi về tác vụ phó tế vĩnh viễn. Trước tiếng gọi nài nỉ đến từ cộng đoàn của Giáo Hội và của THIÊN CHÚA, hiền thê tôi và tôi nghĩ rằng chúng tôi có bổn phận nghiêm chỉnh tái suy tư về tiếng gọi. Chúng tôi quyết

định tham gia chương trình huấn luyện thừa tác vụ phó tế vĩnh viễn. Đó là điều chúng tôi làm với trọn niềm vui kể từ năm 2009.

Cách đây 2 năm tôi được nhóm đồng hành giúp đỡ tận tình trong giai đoạn cuối cùng trước khi lãnh chức phó tế vĩnh viễn. Đối với tôi, nhóm đồng hành này đúng là một món quà. Nhóm giúp tôi suy tư và chúng tôi cùng nhau cầu nguyện rất nhiều. Ngoài ra giai đoạn cuối cùng này cũng thật khe khắt bởi vì nó đòi buộc tôi phải thành thật trình bày về đời sống riêng tư và thiêng liêng của mình.

Lộ trình huấn luyện dài cho phép tôi từ từ khám phá ra ý nghĩa và chỗ đứng của phó tế vĩnh viễn trong Giáo Hội. Trong thời gian thụ huấn, có lần tôi nghe: "Các phó tế sẽ trở thành những ngọn đèn pha trong thế giới". Câu nói thoát đầu nghe có hơi quá đáng nhưng đối với riêng tôi thì việc lãnh chức phó tế vĩnh viễn sẽ thay đổi tận gốc rễ con người tôi cũng như cái nhìn của người khác. Đây là sự hiện diện của Giáo Hội trong thế giới, một Giáo Hội lưu động di chuyển. Đó cũng là điều tôi hình dung ra chứng tá của mình trong đời sống nghề nghiệp. Tôi nghĩ rằng lễ truyền chức phó tế vĩnh viễn tạo nên một cú sốc nhỏ cho các bạn đồng nghiệp của tôi, nhưng tôi sẽ trấn an họ. Tôi sẽ cố gắng làm cho họ hiểu tại sao Giáo Hội truyền chức phó tế cho một bác sĩ. Tôi chuẩn bị lãnh chức phó tế vĩnh viễn trong niềm thanh thản và với tâm tình phó thác. Tôi không có các khả năng chuyên môn về mặt trí thức và thiêng liêng .. Tuy nhiên tôi thuộc về thành phần những người được Giáo Hội tuyển chọn vào thừa tác vụ này. Đây là lý do khiến tôi sống khiêm tốn biết từ bỏ chính mình và tạo sự tin tưởng nơi người khác. Đó cũng là cung cách sống chúng tôi thể hiện trong mối quan hệ phụ thê và trong việc giáo dục con cái. Tôi xác tín sâu xa rằng THIÊN CHÚA có thể làm được mọi sự. Điều quan trọng là chúng ta biết hướng về Người và kêu xin Người trợ giúp.

... Đức Chúa GIÊSU nói với các môn đệ rằng: "Thầy bảo cho anh em biết: đừng lo cho mạng sống: lấy gì mà ăn; vì mạng sống thì hơn của ăn, và thân thể thì hơn áo mặc .. Hỡi có ai trong anh em, nhờ lo lắng, mà kéo dài đời mình thêm được một gang tay? Vậy, việc nhỏ nhất mà anh em còn làm không được, thì anh em lo lắng về những việc khác làm gì? Hãy nhìn hoa huệ mà suy: chúng không kéo sợi, không dệt vải, thế mà, Thầy bảo cho anh em biết: ngay cả vua Salômôn, dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quăng vào lò, mà THIÊN CHÚA còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin! Phần anh em, đừng tìm xem mình sẽ ăn gì, uống gì, và đừng bận tâm. Vì tất cả những thứ đó, dân ngoại trên thế gian vẫn tìm kiếm; nhưng CHA của anh em thừa biết anh em cần những thứ đó. Vậy hãy lo tìm Nước THIÊN CHÚA, còn các thứ kia, Ngài sẽ thêm cho" (Luca 12,22-31).

("Église en Finistère", Quimper et Léon, No 217, 13 Novembre 2014, trang 14-15)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt